

20 ODKAZOV RODIČOM OD ICH DETÍ

1. Nerozmaznávajte ma. – Viem dobre, že by som nemal dostať všetko, čo si zažiadam – ja som vás len skúšal.
2. Nebojte sa byť prísni a neoblomní. – Mám to radšej – cítim sa tak bezpečnejšie.
3. Nedovoľte, aby som si vytvoril zlé návyky. – Musím sa spoliehať na vás, že ich včas odhalíte.
4. Nerobte ma menším, než som. – Núti ma to, aby som sa správal nezmyselne ako „veľký“.
5. Nehrešte ma a nenadáвайте mi na verejnosti. – Oveľa viac na mňa zapôsobí, keď si so mnou pohovoríte v tichu a v súkromí.
6. Nevnučujte mi, že moje chyby sú ťažkým hriechom. – Nabúrava to môj zmysel pre hodnoty.
7. Nenechajte sa príliš vyvieť z rovnováhy, keď poviem, že vás nemám rád/a. – Nie ste to vy, koho neznášam, ale vaša sila, ktorá ma ohrozuje.
8. Neochraňujte ma pred všetkými následkami môjho konania. – Potrebujem sa naučiť znášať ťažkosti a bolesti.
9. Nevenujte prehnanú pozornosť mojim drobným poraneniam a boliestkam. – Dokážem sa s nimi vyrovať.
10. Nesekúrajte ma. – Musel by som sa brániť tým, že budem „hluchý“ a budem robiť mŕtveho chrobáka.
11. Nedávajte nepremyslené sľuby. – Pamätajte si, že sa cítim zle, keď sa sľuby nedodržiajú.
12. Nezabúdajte, že sa nedokážem vždy vyjadriť tak, ako by som sa mal. – Nie som preto celkom presný a nie je mi rozumieť.
13. Neskúšajte nadmieru moju poctivosť. – Dostanem strach a potom klamem.
14. Nebuďte nedôslední. – To ma celkom mätie.
15. Nehovorte mi, že ma nemáte radi. – Aj keď niekedy robím strašné veci.
16. Nehovorte mi, že moje obavy a strach sú hlúposť. – Pre mňa s hrozne skutočné a veľa pre mňa znamená, že sa mi snažíte porozumieť.
17. Nesnažte sa mi nahovoriť, že ste dokonalí a bezchybní. – Veľmi ma šokuje, keď zistím, že to tak nie je.
18. Nikdy si nemyslite, že je pod vašu dôstojnosť ospravedlniť sa mi. – Po úprimnom ospravedlnení sa môj vzťah k vám stáva ešte úprimnejší.
19. Nezabúdajte, že rýchlo dospievam. – Je to určite ťažké držať so mnou krok, ale prosím – snažte sa.
20. Nezabúdajte, že sa nemôžem dobre rozvíjať bez vašej veľkej lásky a láskavého porozumenia. – Ale to vám predsa nemusím hovoriť, však nie?